

Przeanalizuj tekst i wydobądź istotę danej cechy.

Grupa I: Miłość wierna i wyłączna

Cechą charakterystyczną miłości małżeńskiej jest jej wierność i wyłączność. Miłość ta jest skierowana wyłącznie do współmałżonka i dochowana wiernie aż do końca życia. To znaczy, jak czytamy w encyklice *Humanae vitae*: „taka, jak ją rozumieli małżonkowie w tym dniu, w którym, wolni i w pełni świadomi, wzięli się węzłem małżeńskim”, ślubując sobie wzajemnie miłość, wierność i uczciwość małżeńską aż do śmierci. Powołanie do życia małżeńskiego jest powołaniem do „głębokiej wspólnoty życia i miłości”, która w swej istocie z woli i ustanowienia Bożego jest jednością nierozzerwalną, a więc wymaga wierności i wyłączności w miłości. Wymaga ponadto uczciwości i czystości małżeńskiej. Przez miłość wierną i wyłączną rozumie się miłość niezłomnie wierną drugiemu człowiekowi, we wszystkich chwilach i okolicznościach życia, aż do śmierci, zawsze dostrzegając i szanując we współmałżonku jego godność, biorąc za niego odpowiedzialność, nie uchylając się od ofiary i wysiłku dla dobra współmałżonka i małżeńskiej wspólnoty, nie dopuszczając żadnej zdrady, obcą wszelkiemu cudzołóstwu i rozwodowi nie tylko zewnętrznemu, ale i wewnętrznemu. Ślubowanie wierności zobowiązuje małżonków do pielęgnowania, rozwijania i pogłębiania uczuć. „Choćby ta wierność małżeńska – zauważa Paweł VI – napotykała niekiedy na trudności, to jednak nikomu nie wolno uważać jej za niemożliwą; wręcz przeciwnie, jest zawsze szlachetna i pełna zasług. Przykłady tak licznych w ciągu wieków małżeństw dowodzą nie tylko tego, że wierność jest zgodna z naturą małżeństwa, lecz ponadto, że stanowi ona niejako źródło, z którego płynie głębokie i trwałe szczęście”. Miłość wierna i wyłączna wyraża się w uczciwości i czystości małżeńskiej, to jest traktowaniu współmałżonka jako osoby i pamiętaniu, że współżycie małżeńskie zgodne z naturą daną przez Boga dla rozwoju miłości i wspólnoty małżeńskiej jest równocześnie nierozzerwalnie związane z Bożą mocą przekazywania życia.

- *Jak należy rozumieć miłość wierną i wyłączną?*

Przeanalizuj tekst i wydobądź istotę danej cechy.

Grupa II: Miłość pełna

Drugą charakterystyczną cechą miłości małżeńskiej jest jej pełność. Chodzi tu „o tę szczególną formę przyjaźni, poprzez którą małżonkowie wielkodusznie dzielą między sobą wszystko”. Całą swoją osobę, całe swoje jestestwo, ale jednocześnie wszystko, co się z tym wiąże, „bez niesprawiedliwych wyjątków i egoistycznych rachub”. Miłość ta jest oparta na wzajemnym zrozumieniu, przyjaźni, zaufaniu, wzajemnym szacunku i wdzięczności; jest ofiarna i wykluczająca egoistyczne nastawienie i postępowanie, skierowana od osoby do osoby i obejmująca jej dobro. „Kto prawdziwie kocha swego współmałżonka – pisze Paweł VI – nie kocha go tylko ze względu na to, co od niego otrzymuje, ale dla niego samego, szczęśliwy, że może go wzbogacić darem z samego siebie”. W miłości pełnej człowiek nie ogląda się, co za to otrzyma w zamian, a nawet czy będzie rozumiany i zauważony. Mąż i żona kochając się pełną miłością przestają widzieć granice sprawiedliwych podziałów, umów, wymiany usług. Zastępują i uzupełniają się wzajemnie, w czym mogą, starając się dać z siebie wszystko – szczęśliwi, że mogą sprawić drugiemu radość i ubogacić go darem z samego siebie. Kochać, to przede wszystkim dawać siebie, tak „jak Chrystus wydał samego siebie za nas” (1 Pt 2,14).

- *Jak należy rozumieć miłość pełną?*

Przeanalizuj tekst i wydobądź istotę danej cechy.

Grupa III: Miłość ludzka

Miłość małżeńska jest miłością na wskroś ludzką, czyli zarazem zmysłową i duchową. „Tę miłość – przypomina Sobór Watykański II – Pan nasz zechciał szczególnym darem swej łaski i miłości uzdrowić, udoskonalić i wywyższyć. Taka miłość, wiążąc z sobą czynniki Boskie i ludzkie, prowadzi małżonków do dobrowolnego wzajemnego oddawania się sobie, które wyraża się w czułych uczuciach i aktach oraz przenika całe ich życie, co więcej, sama udoskonala się i wzrasta przez swoje szlachetne działanie”. Oczywiście, jak pisze Paweł VI, „nie chodzi tu tylko o zwykły impuls popędu lub uczuć, ale także, a nawet przede wszystkim, o akt wolnej woli, zmierzający do tego, aby miłość ta w radościach i trudach codziennego życia nie tylko trwała, lecz jeszcze wzrastała, tak ażeby małżonkowie stawali się niejako jednym sercem i jedną duszą, i razem osiągnęli swą ludzką doskonałość”. Przeżywana jako wzajemne obdarowywanie się sobą, objawia się w gestach, słowach, uczuciach, wzruszeniach, a w szczególności sposób dopełnia się właściwym aktem małżeńskim. „Akty zatem – jak czytamy w Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym Soboru Watykańskiego II – przez które małżonkowie jednoczą się z sobą w sposób intymny i czysty, są oznaką i podtrzymaniem wzajemnego oddania się, przez które małżonkowie ubogacają się sercem radosnym i wdzięcznym”. W miłości tej uczestniczy cały człowiek ze wszystkimi swoimi władzami, tak duchowymi jak i cielesnymi. Miłość, by była na wskroś ludzka, wymaga otwarcia się na całego człowieka, a więc na jego ciało i życie duchowe. Nie może ograniczać się tylko do sfery uczuć czy zmysłów, lecz wymaga zaangażowania również rozumu i woli człowieka. Budowana jest na wzajemnym zaufaniu, przyjaźni, współpracy, poszanowaniu godności ludzkiej i specyficznej wrażliwości odczuć współmałżonka, poczuciu odpowiedzialności za dobro wspólnoty małżeńskiej i jej ciągły rozwój. Takie spotkanie w miłości możliwe jest tylko wtedy, gdy obydwójce małżonkowie są ludźmi dojrzałymi, świadomymi celów i zadań małżeństwa chrześcijańskiego.

- *Jak należy rozumieć miłość ludzką?*

Przeanalizuj tekst i wydobądź istotę danej cechy.

Grupa IV: Miłość płodna

Ostatnią charakterystyczną cechą miłości małżeńskiej według encykliki *Humanae vitae* jest jej płodność, „która nie wyczerpuje się we współżyciu małżonków, ale zmierza również ku swemu przedłużeniu i wzbudzeniu nowego życia”. Sobór Watykański II uczy: „Z samej zaś swojej natury instytucja małżeństwa oraz miłość małżeńska nastawione są na rodzenie i wychowywanie potomstwa, co stanowi jej jakby szczytowe uwieńczenie”. Miłość małżeńska – jak przypomina tenże Sobór – jest ze swojej istoty miłością płodną: „Dzieci też są najcenniejszym darem małżeństwa i rodzicom przynoszą najwięcej dobra. Bóg sam to powiedział: «Nie jest dobrze człowiekowi być samemu» (Rdz 2,18) i «uczynił człowieka od początku jako mężczyznę i niewiastę» (Mt 19,14), chcąc dać mu pewne specjalne uczestnictwo w swoim własnym dziele stwórczym, pobłogosławił mężczyźnie i kobiecie mówiąc: «bądźcie płodni i rozmnażajcie się» (Rdz 1,28). Dlatego prawdziwy szacunek dla miłości małżeńskiej i cały sens życia rodzinnego zmierzają do tego, żeby małżonkowie – nie zapoznając pozostałych celów małżeństwa – skłonni byli mężnie współdziałać z miłością Stwórcy i Zbawiciela, który przez nich wciąż powiększa i wzbogaca swoją rodzinę”. Ze wszystkich ludzkich spraw przekazywanie życia jest dziełem najważniejszym – jest współpracą z Bogiem. Przekazywanie życia pociąga za sobą trud i ofiary, ale jest też źródłem wielkiej radości. Uczy rodziców bezinteresowności i poświęcenia, pogłębia ich wzajemną miłość, przyczynia się do wzrostu w nich poczucia odpowiedzialności, a tym samym pogłębia ich duchową dojrzałość. Przekazywanie życia powinno być świadome i przemyślane, to znaczy odpowiedzialne. Miłość pomiędzy mężczyzną a kobietą w małżeństwie jest miłością świętą, sakramentalnie symbolizującą związek miłości Chrystusa i Kościoła, jak to określa św. Paweł w Liście do Efezjan: „Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła” (Ef 5,32).

- *Jak należy rozumieć miłość płodną?*

Wyjaśnij znaczenie tekstu przysięgi małżeńskiej.

Ja, biorę Ciebie...

za męża/żonę

i ślubuję Ci:

miłość,

wierność,

i uczciwość małżeńską,

oraz, że Cię nie opuszczę aż do śmierci.

Tak mi dopomóż, Panie Boże Wszechmogący, w Trójcy Jedyny, i wszyscy święci.